

skulle overtage Sognefogbernes hidtilværende Bestilling i hele dens Udstrækning, blot med Undtagelse af de Politiforretninger, der paa-ligge disse. Det kan jo være meget rigtigt, og jeg finder det aldeles i sin Orden, at saa Meget som muligt indbrages under de commu-nale Bestyrelser; men saa finder jeg det ogsaa i sin Orden, at, saasnart som der er en nogen-lunde rimelig Leilighed til paa andre Steder at indvinde en Fordeel, en Pengesparelse, eller hvad det nu kan være, en saadan Leilighed da ogsaa benyttes; og det forekommer mig saa-leedes, at dersom det skulde blive vedtaget, at disse Byrder paalægges de kommunale Besty-relser, saa maae vi ogsaa forudsætte, at Sogne-fogberne som lønede kommunale Bestillings-mænd maae affattes. Egeledes troer jeg, at der, naar vi see opad, navnlig til Ministeriet, kan indvindes meget betydelige Besparelser i Administrationen, hvis min Anskuelse er rigtig, at der med Hensyn til Amts- og Biveie i alle mulige Henseender ikke til nogen Tid eller i nogetstomhelst Tilfælde skal kunne appelleres længere end til Amtsraadet. De Tvistigheder, som saa tidt fremstaae — det være sig mellem private Mænd og Sogneforstanderskabet eller mellem Sogneforstanderskab og Amtsraad — medføre vistnok ikke saa lidt Uleilighed for Ab-ministrationen ved Indstillinger og Indanknin-ger til Ministeriet. Det forekommer mig, at det billigtvis og fornødtvis kan blive ved Amtsraadets Bestemmelse, thi der er vistnok Ingen, der bedre kan afgjøre, hvad der er det meest Rigtige og Hensigtsmæssige i saadanne mindre Veifager end den locale Autoritet, Amtsraadet. Dersom vi nu blive enige herom, forekommer det mig, at der maastee derved kunde spares ikke saa lidt til Administrationen under Ministeriet. Naar vi saaledes ved at overtage Byrder kunde undgaae Bekostning paa andre Steder, forekommer det mig at være al-deles i sin Orden, at Sogneforstanderskaberne og de kommunale Bestyrelser i Kjøbstæderne overtage det hele Tilsyn med Amts- og Biveiene og sørge for deres Istandsættelse og Vedligeholdelse. — Af denne Betragtning vil jo frem-gaae, at jeg heller ikke kan være enig med, hvad flere ærede Talere have udtalt angaaende § 11, forsaavidt Ministeriet ved sin Overvei-

inspecteur skulde have Ret til at gribe ind i andre Veifager end dem, der angaae Hoved-landeveis og Landeveie, og endog saa skulde have Ret til at foretage Forandringer med Hensyn til det af Amtsraadet eller Communalbestyrel-serne antagne Personale; men det er jo vist-nok ogsaa baade efter Indenrigsministerens og flere Medlemmers Udtalelser utvivlsomt, at denne Paragraph vil undergaae en Forandring. Ved saadan gjensidig Smødekommen glæder jeg mig for mit Vedkommende til, at der vil være opnaaet et overordentligt Gode ved at ophøje dette Udcast til Lov.

Christensen: Jeg skal fatte mig meget fort. Naar de to næstforegaaende Talere have gjort opmærksom paa, at det neppe var hen-sigtsmæssigt ved denne Lov at søge en Foran-dring tilveiebragt med Hensyn til Grundlaget for Amtsrepartitionens Indtægter, saa skal jeg gjerne indrømme dette. Naar jeg har udtalt mig derom, maa jeg ogsaa oprigtig til-staae, at det mere har været for at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksom-hed paa dette efter min Overbeviisning meget vigtige Punkt, end fordi jeg havde tænkt mig at opnaae Noget derved ved nærværende Sag selv. Den høitærede Indenrigsminister erkjendte jo vistnok for en Deel Rigtigheden af de Be-tragtninger, der laae til Grund for min Be-klagelse over det nuværende Forhold; men det forekommer mig, at han synes at mene, at det ikke var gjørligt at afhjælpe dette Misforhold, førend man havde indvundet en Erfaring, som han navnlig vilde søge igjennem Krigsskatsloven. Jeg maa tilstaae, at det stiller sig for mig noget anderledes, maastee nærmest fordi jeg saa ofte har haft Leilighed til at see, i hvilken Grad vor Tids raskt fremstridende Udvikling vedbli-vende lader denne Fonds Opgaver være og derved i samme Grad Byrden paa Hartkornet tiltage. Jeg helber meest til den Tro, at det kunde være ønskeligt, om man prøvede paa just deeltvis, just s. Ex. ved Veivæsenets Udgifter, at komme ind paa det rette Forhold. Men jeg vil ikke forbyde mig deri; det er mig nok at have henledet den høitærede Indenrigsmini-sters Opmærksomhed derpaa. Jeg troer, at baade han og vi Alle ville være enige om, at